

ONDERZOEKSRAPPORT

Het regelen van dereguleren

augustus 2015

Rekenkamer Amsterdam

R a

A large stack of papers is shown in the background, slightly out of focus. In the foreground, a row of wooden blocks spells out the word 'paperwork' in lowercase letters. The blocks are light-colored and have a natural wood grain texture. The letters are arranged in a slightly uneven line, with some blocks appearing more prominent than others. The background is a solid, light yellowish-green color.

p a p e r w o r k

ONDERZOEKSRAPPORT

Het regelen van dereguleren

augustus 2015

colofon

Rekenkamer Amsterdam

directeur: dr. Jan de Ridder

onderzoekers: drs. Marcella van Doorn (projectleider)

onderzoeksperiode: april 2015 – juni 2015

Inhoudsopgave

1	Inleiding	5
1.1	Aanleiding	5
1.2	Doel en onderzoeksvragen	6
1.3	Aanpak	6
1.4	Leeswijzer	6
2	Wat wordt verstaan onder dereguleren?	7
2.1	Veelgebruikte definities	7
2.2	Afbakening soort regels en terreinen	8
2.3	Doelen van dereguleren	8
2.4	De lastigheid van dereguleren	9
2.5	Conclusie	10
3	Hoe wordt dereguleren gemeten?	13
3.1	Landelijke metingen	13
3.2	Metingen in Amsterdam	15
3.3	Conclusie	19
4	Wat wil de gemeente Amsterdam doen aan dereguleren?	21
4.1	Gemeentelijke ambitie in coalitieakkoorden	21
4.2	Organisatie binnen de gemeente	24
4.3	Een nieuwe impuls: het actieplan Minder regeldruk	28
4.4	Rol van de gemeenteraad	29
4.5	Conclusie	31
	Bijlage 1 - Geraadpleegde personen	33

1 Inleiding

In dit eerste hoofdstuk wordt kort ingegaan op de aanleiding (§1.1), de doelstelling (§1.2), de aanpak (§1.3) van het onderzoek naar dereguleren. Het hoofdstuk wordt afgesloten met een leeswijzer (§1.4).

1.1 Aanleiding

De overheid is doorgeschoten qua regelzucht

Regels zijn nodig in een samenleving. Ze zorgen voor continuïteit van beleid, gelijkheid en rechtvaardigheid tussen burgers. De samenleving wordt echter steeds complexer. Gemeenten krijgen steeds meer de verantwoordelijkheid voor taken, die voorheen bij het Rijk lagen. Dit kan ook gepaard gaan met onzekerheid van het wel of niet slagen van het beleid. De veelheid en ingewikkeldheid van regelgeving kan ertoe leiden dat gemeenten zaken zoveel mogelijk dichtregelen. Hierdoor wordt de regeldruk steeds groter.

Er bestaat een breed gedeelde opvatting in de maatschappij dat de overheid te ver is doorgeschoten in zijn regelzucht.¹ Deze tendens wordt ook wel 'governmentaliteit' genoemd door de Franse filosoof Foucault². Vanaf de jaren 80' groeide de obsessie met regelen, controleren, metingen en standaardiseren. Boutellier ziet als gevolg van de economische crisis een tegenbeweging ontstaan; een improvisatiemaatschappij waarbij de burger meer centraal staat.³ Steeds luider klinkt de roep om de menselijke maat. Regels die op papier volkomen kloppen, werken niet altijd goed in de echte wereld.⁴ Het gaat er niet zozeer om dat er teveel regels zijn, maar het vooral regels zijn van de verkeerde soort.⁵ De VNG vat het als volgt samen: "Regels zijn nodig en nuttig. Snoeien en vereenvoudigen is geen doel op zich. Het is zaak om te streven naar eenvoudige, duidelijke en toegankelijke regelgeving."⁶

Meer draagvlak voor dereguleren door terugtrekkende en klantvriendelijke overheid

De afgelopen jaren is een tendens zichtbaar dat mede door de drie decentralisaties en bezuinigingen, gemeenten enerzijds de betrokkenheid en verantwoordelijkheid van burgers stimuleren en anderzijds hun uitvoering efficiënter en klantgericht willen maken. Dereguleren past bij deze ontwikkelingen en heeft ook de belangstelling van de Amsterdamse gemeenteraad. De VVD agendeerde tijdens de totstandkoming van ons onderzoeksprogramma 2015 het onderwerp dereguleren op de groslijst van te onderzoeken onderwerpen. De fractie wilde graag weten hoe ver de gemeente

¹ VNG, *Regelen of niet? Dereguleren van gemeentelijke verordeningen*, 2008, p. 7.

² Jacques Wallage in *Public mission, Special. Beter en concreter*, maart 2015, p. 7.

³ Hans Boutellier, *Lokaal bestuur in een improvisatiemaatschappij. Tien principes voor geïnspireerd doen samenleven*, maart 2015, p. 4.

⁴ Annemarie Jorritsma in *Public mission, Special. Beter en concreter*, maart 2015.

⁵ Prof. Dr. Pauline Westerman, *De onmogelijkheid van deregulering*, oktober 2005. In: *Nederlands Juristenblad*, jrg. 81, nr. 3, p. 132-137.

⁶ VNG, *VNG snoeiplan deregulering. Minder lastige regels*, 2005.

Amsterdam is met het dereguleren. Conform ons onderzoeksprogramma voor 2015 hebben we een verkenning naar dereguleren verricht om te bezien of er redenen zijn om nader onderzoek naar dit onderwerp te verrichten. Het antwoord op deze vraag luidde 'nee': er gebeurt al veel binnen de gemeente en er is een nieuw actieplan in de maak en het is nog te vroeg voor een evaluatie. Wel vonden wij het zinvol om een klein onderzoek te doen naar de uitgangspunten in het Amsterdamse beleid voor dereguleren. In het onderzoek zijn we nagegaan wat er onder dereguleren verstaan wordt, hoe het gemeten wordt en wat de gemeente wil doen aan dereguleren. De uitkomsten van dit onderzoek liggen voor u.

1.2 Doel en onderzoeksvragen

Het doel van het onderzoek is nagaan in hoeverre er heldere uitgangspunten zijn geformuleerd in het beleid voor dereguleren.

Centrale onderzoeksvraag

In hoeverre formuleert de gemeente heldere uitgangspunten in het beleid voor dereguleren?

Hierbij hebben we de volgende onderzoeksvragen geformuleerd:

1. Wat wordt verstaan onder dereguleren en welke doelen dient het?
2. Hoe wordt dereguleren gemeten?
3. Wat wil de gemeente Amsterdam doen aan dereguleren?

1.3 Aanpak

Om meer zicht te krijgen op het onderwerp dereguleren zijn voor dit onderzoek allerlei verschillende documenten geraadpleegd variërend van raadsstukken, wetenschappelijke studies, juridische artikelen, beleidsdocumenten van de gemeente en publicaties van de VNG en Advies college toetsing administratieve lasten (Actal), etc. Met de projectleider van het interdepartementale project 'Beter en Concreter' van de VNG is face-to-face gesproken. Daarnaast is telefonisch gesproken met vier ambtenaren van de gemeente (afkomstig van respectievelijk RVE Dienstverlening, RVE Economie en de Directie Juridische zaken).

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op het begrip dereguleren: wat wordt daar eigenlijk onder verstaan? Daarna gaan we in hoofdstuk 3 in hoe dereguleren gemeten wordt. Hoofdstuk 4 kijkt naar wat de gemeente Amsterdam wil doen aan dereguleren.

2 Wat wordt verstaan onder dereguleren?

In dit hoofdstuk kijken we naar de betekenis van dereguleren. De vraag die in dit hoofdstuk centraal staat is: wat wordt verstaan onder dereguleren (gaat het om een bepaald soort regels en zo ja welk?), welke doelen dient het en op welke terreinen speelt dat met name?

We gaan we in op veelgebruikte definities (§2.1), de afbakening van het soort regels en terreinen (§2.2), de doelen van dereguleren (§2.3) en de lastigheid van dereguleren (§2.4). Het hoofdstuk wordt afgesloten met een korte conclusie.

2.1 Veelgebruikte definities

Dereguleren: het verminderen van regelgeving door de overheid

In het Engels wordt 'deregulation' ook wel omschreven als 'the process of removing or reducing state regulations'. Kortweg betekent dit dat de overheid de wet- en regelgeving vermindert. Dit kan door het afschaffen, vereenvoudigen of versoepelen van regelingen en wetten die de overheid oplegt aan bedrijven, instellingen en burgers. Soms wordt het concept 'deregulering' ook gebruikt voor het al dan niet ingrijpen van de overheid in de markten.

Vermindering van administratieve lasten gaat ook over toepassing van regels

Dereguleren en het verlichten van administratieve lasten worden vaak, maar onterecht als synoniem gebruikt. Burgers en bedrijven hebben vaak niet zozeer moeite met de hoeveelheid regels (dereguleren) als wel met de manier waarop die worden toegepast en worden ervaren door burgers (administratieve lasten). Bij vermindering van de administratieve lasten speelt niet alleen de vermindering van regels een rol, maar ook de wijze waarop de regels door de gemeente worden toegepast. Met andere woorden: hier gaat het ook om de dienstverlening van de gemeente: bejegening en communicatie van de gemeente. Administratieve lastenverlichting is dus een meeromvattend begrip dan deregulering.

Definitie administratieve lasten

Onder de term 'administratieve lasten' (AL) worden de lasten (zowel in tijd als in geld) verstaan die de burger of het bedrijf moet dragen om te voldoen aan de informatieverplichtingen die voortvloeien uit regelgeving van de overheid.

Amsterdamse definiëring: vermindering regeldruk

Binnen de gemeente wordt meestal niet gesproken van 'deregulering': het woord staat op het verboden-woorden-boekje dat op Intranet⁷ te vinden is. Het wordt gezien als een moeilijk woord. Aangeraden wordt om gebruik te maken van andere woorden zoals: regels afschaffen of versimpelen. In beleidsdocumenten van de gemeente Amsterdam wordt meestal gesproken van 'minder regeldruk'. De regels moeten minder, makkelijker en duidelijker. Een belangrijk uitgangspunt is dat minder regels gekoppeld wordt aan een betere dienstverlening.⁸ Hiermee hanteert de gemeente ook de definitie van administratieve lasten waarbij het niet alleen gaat om vermindering van regels, maar ook om het toepassen en uitleggen van regels door de gemeente en de manier waarop de regels ervaren worden door burgers/ondernemers.

2.2 Afbakening soort regels en terreinen

Als we dereguleren opvatten als 'administratieve lasten' dan komen we die tegen op alle terreinen waar de burger te maken heeft met regels van de overheid.

De VNG constateert in *Snoeiplan deregulering. Minder lastige regel* (2005) vooral administratieve lasten bij de volgende regelingen:

- Regelingen die één of meer algemene regels, meldingen, vergunningen of ontheffingen bevatten;
- Regelingen die het burgers/bedrijven mogelijk maken om in aanmerking te komen voor een subsidie of uitkering. De klant vindt deze subsidie of uitkering wenselijk, daarom is het niet wenselijk de regels af te schaffen. Dereguleringsmogelijkheden zitten bij de regels meer in het vereenvoudigen van de aanvraagvereisten. Gedacht kan worden aan: het tekstueel vereenvoudigen van de verordening, het verminderen van demogelijkheden waarin bewijsmaterialen nodig zijn of het bevorderen van het gebruik van digitale aanvraagformulieren.
- Regelingen die een belasting- of heffingsplicht opleggen of een bijdrage van de burger vragen.

2.3 Doelen van dereguleren

Met dereguleren kan onnodige overheidsbemoeienis gereduceerd worden.

Dat kan op zijn beurt bijdragen aan:

- verbetering van het ondernemersklimaat;
- vermindering van administratieve lasten;⁹

⁷ Zie: <http://intranet.amsterdam.nl/kennis-beleid/bedrijfsvoering/communicatie/tools/helder-amsterdams/verboden/>

⁸ GMT, *Actieplan deregulering voor ondernemers en burgers*, 1 oktober 2015..

⁹ VNG, *Regelen of niet? Dereguleren van gemeentelijke verordeningen*, 2008.

- vermindering van bestuurlijke lasten;¹⁰
- meer ruimte voor de burger en ondernemer;
- meer vertrouwen in de overheid;
- afschaffing van onnodige bureaucratische regels en betere naleving van regels;
- verbetering van de mogelijkheden van bedrijven en burgers om te kunnen ondernemen en het eigen leven beter naar eigen inzicht te kunnen inrichten.

De gemeente Amsterdam ziet als belangrijkste doel van dereguleren: 'Met een efficiënte en effectieve organisatie het voor de ondernemer en burger modern, eenvoudiger en toegankelijker maken'.¹¹ De gemeente wil zich dus richten op zowel burgers als ondernemers. Eén van de achterliggende gedachtes is dat de stad aantrekkelijk is voor ondernemers als ondernemers niet verstrikt raken in bureaucratie en regels.

2.4 De lastigheid van dereguleren

Waarom het nog niet zo makkelijk is ...

Dereguleren is een toverwoord dat vaak wordt gebruikt. Al jaren probeert de rijksoverheid te dereguleren. Onder premier Kok in 1995 was er de werkgroep Marktwerving, Deregulering en Wetgevingskwaliteit. In 2003, onder Balkenende II, startte het actieprogramma Andere Overheid om het openbaar bestuur te vernieuwen naar een effectieve, efficiënte en eenvoudige overheid. Maar, deregulering is nog niet zo makkelijk. Sommigen spreken daarom over de 'onmogelijkheid of mythe van deregulering'.¹²

Incidentgedreven politiek leidt vaak tot meer regelgeving

Een eerste verklaring voor het niet slagen van deregulering is dat politici die moeten dereguleren ook verantwoordelijk zijn voor de regelproductie. Of zoals een columnist van het NRC opmerkte: "Het zijn de politici van dezelfde politieke partijen die klagen over overregulering, die om de haverklap laten weten dat weer een nieuwe kwestie met weer nieuw beleid broodnodig, hard en per direct moet worden aangepakt".¹³ De politiek heeft soms de neiging oplossingen bij een incident te bedenken die niet altijd goed zijn of leiden tot meer regelgeving. Ongemerkt komen er dan steeds meer regels bij.

Dereguleren leidt tot extra regels

Een tweede verklaring voor het niet slagen van dereguleren is dat het veel regelen vergt. We zien in de praktijk dat op afstand geplaatste organisaties uit een soort wantrouwen toch de neiging bestaat om aanvullende regelgeving op te stellen.

¹⁰ Onder bestuurlijke lasten wordt verstaan: de tijd en kosten voor het beoordelen, toetsen, opstellen en verlenen van een product zoals een vergunning. Zie ook de Standaard Kosten Model dat SIRA Consulting hanteert.

¹¹ RVE Dienstverlening, *Actieplan Deregulering voor ondernemers en burgers, concept tbv GMT besluitvorming*, september 2014, p. 3.

¹² NRC.nl, Arjen van Witteloostuijn, *De mythe van deregulering*, 9 februari 2010.

¹³ NRC.nl, Arjen van Witteloostuijn, *De mythe van deregulering*, 9 februari 2010.

Doet de overheid minder, dan ontstaat er een nieuwe markt. De teneur van deze tijd is te kiezen voor minder sturing en beleidsregie en meer over te laten aan de markt en de burger. Nieuwe regels en decentralisaties plaatsen bestuurders voor nieuwe dilemma's. Waarop willen ze sturen en wat doen ze zelf? Door de decentralisaties ontstaat er meer ruimte voor marktwerking.

Ook kan dereguleren leiden tot weer andere regels die net even anders geformuleerd zijn, maar eigenlijk tot meer regelgeving leiden. Vaak beschrijven regels in detail het gewenste resultaat zoals afmetingen van het meubilair in een kinderdagverblijf. Omdat deze resultaatnormen leidden tot ongehoord veel regels die in detail voorschrijven hoe iets moet, is sinds enkele jaren een trend te zien om deze resultaatnormen te vervangen door abstracte doelnormen die op een positieve manier gewenst gedrag voorschrijven en zeer algemeen van aard zijn. Deze zogenaamde 'doelvoorschriften' zijn zo vaag en algemeen (denk aan bordje 'stiltecoupé' in trein) dat zij direct weer aanleiding geven tot een reeks begeleidende en expliciterende regels die ofwel door de wetgever, de toezichthouder of de instantie zelf worden opgesteld. Een ander nadeel is dat deze doelvoorschriften geen rangorde aangeven en niet laten zien welk belang prefereert. Regels die voor de één een belasting zijn, dienen juist ter bescherming van een ander. Hierdoor ontstaan vaak meerdere tegenstrijdige regels; de vloer moet glad zijn uit oogpunt van hygiëne, maar voor de veiligheid van de kok is het belangrijk dat de vloer niet glas is. Kortom, door de opkomst van de resultaatnorm en de doelvoorschriften is het lastig geworden om daadwerkelijk tot dereguleren te komen.¹⁴

Dereguleren niet altijd de meest voordelige optie voor gemeente

Tot slot is dereguleren niet altijd de meest voordelige optie voor de gemeente. Het omzetten van vergunningsplichten naar algemene regels kan er bijvoorbeeld toe leiden dat meer handhavingscapaciteit ingezet moet worden om de regels te handhaven. Ook ontvangt de gemeente dan minder leges heeft het daardoor minder inkomsten.

2.5 Conclusie

Onder het begrip 'deregulering' verstaan we het verminderen van officiële regelingen, wetten en bemoeienissen van overheidswege. Burgers en bedrijven hebben vaak niet zozeer moeite met de hoeveelheid regels als wel met de manier waarop die worden toegepast en worden ervaren door burgers. Daarom is het ruimere begrip 'administratieve lastenverlichting' bruikbaar. Het gaat om de lasten (zowel in tijd als in geld) die de burger of het bedrijf moet dragen om te voldoen aan de informatieverplichtingen die voortvloeien uit regelgeving van de overheid. Binnen de gemeente Amsterdam wordt meestal gesproken van 'minder regeldruk'. De regels moeten minder, makkelijker en duidelijker. Een belangrijk uitgangspunt is dat minder regels gekoppeld wordt aan een betere dienstverlening. In dit onderzoek kijken we

¹⁴ Prof. Dr. Pauline Westerman, De onmogelijkheid van deregulering, oktober 2005. In: *Nederlands Juristenblad*, jrg. 81, nr. 3, pp. 132-137.

niet alleen naar dereguleren toe, maar ook naar de toepassing van regels en de communicatie daarover.

Dereguleren is een toverwoord dat vaak wordt gebruikt, maar het is nog niet zo makkelijk om de regelgeving te verminderen. Sommigen spreken daarom over de 'onmogelijkheid of mythe van deregulering'.

3 Hoe wordt dereguleren gemeten?

In dit hoofdstuk kijken we naar manieren waarop de mate van dereguleren gemeten wordt. De vraag die in dit hoofdstuk centraal staat is: hoe wordt dereguleren landelijk en in Amsterdam gemeten? We gaan in op landelijke manieren om te meten (§3.1) en op metingen in Amsterdam (§3.2). Het hoofdstuk wordt afgesloten met een korte conclusie.

3.1 Landelijke metingen

Bij de landelijke metingen maken we onderscheid in kwantitatieve metingen (§3.1.1) en kwalitatieve metingen (§3.1.2).

3.1.1 Kwantitatief: regelgevingmonitor en SKM

Regelgevingsmonitor

De Minister van Justitie legt jaarlijks in een brief aan de Tweede Kamer verantwoording af over de regelgevingsmonitor. Uit de analyse van het regelingenbestand blijkt onder andere dat het laatste decennium een afname heeft laten zien van het aantal nieuwe wetten, algemene maatregelen van bestuur en ministeriële regelingen dat jaarlijks wordt vastgesteld.¹⁵ Deze cijfers zeggen echter niets over de ervaren regeldruk.

Theoretische inschatting via het Standaardkostenmodel (SKM)

De laatste jaren is er een 'kwantificeringstrend' te zien om regelgeving in kaart te brengen.¹⁶ Nederland ontwikkelde een manier om de administratieve lastenvermindering in kaart te brengen: het Standaardkostenmodel (SKM).

In dit model worden in kaart gebracht:

- welke informatieverplichtingen uit de wet- en regelgeving voortvloeien;
- welke handelingen een ondernemer/burger moet verrichten om aan een informatieverplichting te voldoen;
- hoeveel tijd en kosten deze handelingen in theorie met zich meebrengen voor de burger/ondernemer.¹⁷

De administratieve lasten voor ondernemers worden uitgedrukt in totale kosten in €/per jaar, berekend als de som van loonkosten (bestede tijd x uurtarief) en de 'outof-pocketkosten' (bijvoorbeeld de kosten voor een onderzoek, het opvragen van ene uittreksel van inschrijving Kamer van Koophandel etc.). Voor burgers worden de

¹⁵ Minister van Justitie, brief aan de Tweede Kamer, *Regelgevingsmonitor 2013*, 14 januari 2014.

¹⁶ Prof. Dr. W.J.M. Voermans, *Meten is weten: de meetbaarheid van regelgeving*. In: ACTAL, *Merkbaar minder regeldruk*, 2013.

¹⁷ Regiegroep regeldruk, *Meten is weten II. Handleiding voor het definiëren en meten van administratieve lasten voor het bedrijfsleven*, juni 2008.

lasten uitgedrukt in tijd en outofpocketkosten in €/ per jaar, bijvoorbeeld de kosten voor porti, fotokopieën, etc.

Op landelijk niveau dient elk voorstel tot wijziging van wet- en regelgeving een kwantificering van de administratieve lasten voor het bedrijfsleven te bevatten. Dit houdt in dat er een ex ante berekening gemaakt wordt van de totale administratieve lastendruk op basis van het zogenaamde standaardkostenmodel.

Een belangrijke kanttekening bij het SKM is dat het een theoretische benadering van de werkelijkheid blijft. Van te voren wordt op basis van enkele gesprekken een inschatting gemaakt van de administratieve lasten op basis van een gemiddeld efficiënt bedrijf. Het is niet duidelijk wat de feitelijk gemaakte kosten door ondernemers zijn. Het SKM is een succesverhaal geworden dat door veel EU-landen gebruikt wordt. Tegelijkertijd zoeken landen in toenemende mate naar indicatoren die bij de voorbereiding van regelgeving een betrouwbaar beeld geven van de mogelijke effecten van regelgeving.¹⁸

3.1.2 Kwalitatieve meting via klanttevredenheidsmeting en beschrijven

De tevredenheid van burgers is lastig te verbeteren

Naast de kwantitatieve benadering zijn de administratieve lasten ook op een kwalitatieve wijze benaderd. Daarbij staat de beleving van de administratieve lasten centraal. In de praktijk blijkt het meten van tevredenheid lastig, want de waardering van burgers neemt niet merkbaar toe. Zo waarden burgers de overheidsdienstverlening in 2013 met gemiddeld een 6,8, dat is een lichte verbetering ten opzichte van 2009 (6,6).¹⁹ Ondanks de inspanningen van de overheid om de regeldruk te verminderen neemt de tevredenheid niet toe. Hoe komt dat? Een mogelijke verklaring is dat het wegvallen van iets negatiefs snel weer als normaal wordt ervaren, het went. De psycholoog B.F. Skinner noemt het wegnemen van administratieve lasten een 'negatieve beloning'. Een negatieve beloning betekent dat je iets 'onaangenaams' weghaalt. Neem bijvoorbeeld een rugblessure. Als deze blessure is genezen, dan geeft dat verlichting voor de persoon die niet meer geconfronteerd wordt met die onaangename blessure. Hij keert terug naar een 'normale' situatie waarin hij geen last heeft van die vervelende pijn. Dat is fijn, maar niet iets om heel enthousiast van te worden. Het is ... normaal!²⁰ Dit is exact het effect van het reduceren van regeldruk. De waardering van de dienstverlening van de overheid stijgt hierdoor nauwelijks. In dit geval zijn het de regels die de overheid wegneemt. Burgers, bedrijven en professionals ervaren die regels als vervelend. Ze hebben er 'last' van. Maar op het moment dat deze regels zijn weggenomen keren ze terug naar een 'normale' situatie. Dat is een

¹⁸ De effecten worden ondergebracht in: input indicatoren (de kosten om een regeling te maken), procesindicatoren (lengte en planning van het regelgevingsproces,) outputindicatoren en outcomeindicatoren (inschatting van de administratieve lasten etc.)

¹⁹ TNS NIPO in opdracht van Nationale Ombudsman, *Kwaliteit van de overheidsdienstverlening 2013*, november 2013.

²⁰ Peter Keur (werkzaam bij Zenc) geeft deze verklaring op zijn website weer:
<http://www.peterkeur.nl/blog/tag/regiegroep-regeldruk/>

situatie waarin ze gewoon hun gang kunnen gaan. Hun rugblessure is weg. Dat is fijn, al gauw ook weer normaal.²¹

Beschrijven van aanpassingen in regelgeving

De aanpassingen in regelgeving kunnen ook beschreven worden. Er is dan niet echt sprake van een meting, maar meer van een feitelijk verhaal dat lastig te vergelijken is met het verhaal op een ander moment. Een gemeente kan volgens de VNG²² bijvoorbeeld aangeven in hoeverre:

- de geldigheidsduur van vergunningen omgezet is naar onbepaalde of langere tijd.
- duidelijke formulieren met uitsluitend functionele informatieverplichtingen gehanteerd worden.
- overbodige informatieverplichtingen geschrapt zijn (bijvoorbeeld kapvergunningen beperken tot een aantal boomsoorten of locaties of tot bomen met een minimale doorsnede);
- het schrappen/reduceren van uitvoeringshandelingen/procedures (samenvoegen van meerdere aanvragen in één formulier, bijvoorbeeld aanvraagformulier evenementenvergunning waarin tevens informatie wordt gevraagd over mogelijk te verlenen ontheffingen, digitaliseren van aanvragen);
- het beperken van de frequentie van handelingen (bijvoorbeeld informatieverplichting in het kader van de WWB per kwartaal in plaats van maandelijks).

Inventarisatie via factsheets van programma beter en concreter

De VNG voerde tot en met april 2015 het programma Beter en Concreter samen met de ministeries EZ en BZK uit. Vanuit dit programma zijn een aantal factsheets ontwikkeld waarmee gemeenten kunnen kijken hoe hun regelgeving beter en minder kan. Er bestaat geen benchmark waarin gemeenten langs deze meetlat zijn vergeleken.

3.2 Metingen in Amsterdam

Binnen de gemeente wordt de mate van dereguleren niet structureel in kaart gebracht.

Amsterdams regelgevingsregister toont lichte daling aantal regelingen

Een eerste manier om dereguleren in kaart te brengen is het sec kijken naar het aantal lokale regels. Dit is geen verplichting, maar het Rijk stelt wel jaarlijks een Regelgevingmonitor op waarin het aantal wetten, amvb's in cijfers worden weergegeven. Op die manier kan de ontwikkeling van de regelgeving simpelweg in kaart worden gebracht. Amsterdam heeft geen eigen regelgevingsmonitor, maar wel de website Regelgevingregister (www.regelgeving.amsterdam.nl) waarin alle Amsterdamse regelgeving is opgenomen, zowel voor de centrale stad als de bestuurscommissie. Voorbeelden van regels die te vinden zijn op de site zijn: verordeningen,

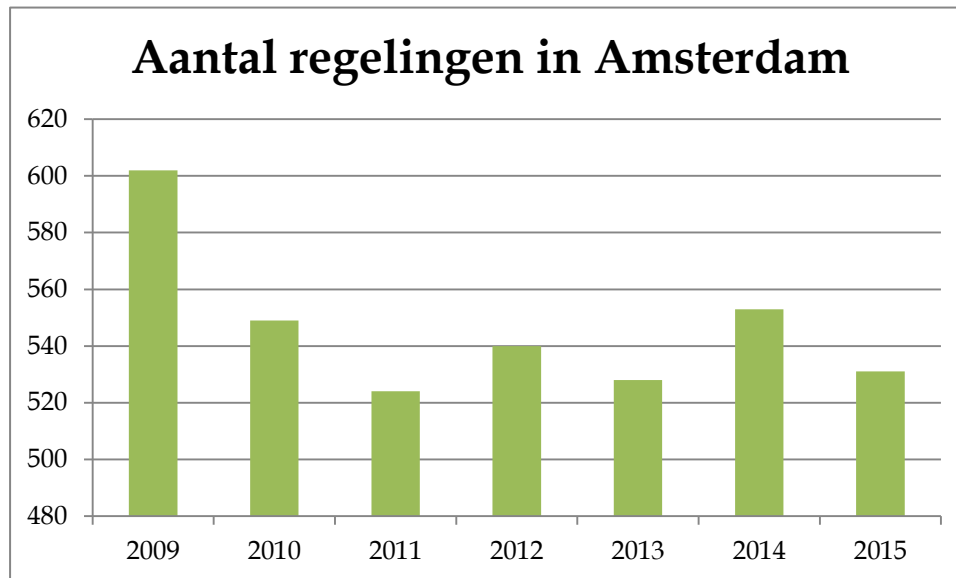
²¹ Peter Keur (werkzaam bij Zenc) geeft deze verklaring op zijn website weer:

<http://www.peterkeur.nl/blog/tag/regiegroep-regeldruk/>

²² VNG, *Regelen of niet? Dereguleren van gemeentelijke verordeningen*, 2008, p. 7.

klachtenregelingen, bevoegdhedenregelingen, uitvoeringsregels, mandaatbesluiten. Op de site wordt ook het totaal aantal Amsterdamse regelingen vermeld. In onderstaande figuur hebben we de ontwikkeling van het aantal regelingen in Amsterdam tussen 2009 en 2015 weergegeven.

Figuur 3.1 - Ontwikkeling aantal regelingen in Amsterdam



Bron: rekenkamer op basis van het aantal regelingen in het Regelgevingregister op 27 mei in elk jaar.

Figuur 3.1 laat zien dat sinds 2009 het aantal regelingen in Amsterdam van 602 in 2009 (met wat schommelingen) met 11% gedaald is tot 531 in mei 2015. De verwachting is dat het aantal verordeningen dit jaar nog meer afneemt omdat de zeven verschillende stadsdeelverordeningen voor maart 2016 vervangen worden door één stadsdeelverordening.

Natuurlijk gaat het niet om het rücksichtslos reduceren van regelgeving. De regels zijn er ook gekomen met een bepaald doel. Van belang is om bij afschaffing na te gaan of het doel niet meer gerealiseerd wordt of dat het op een andere manier gerealiseerd kan worden.

In verleden liet gemeente vermindering van administratieve lasten inschatten

Naast het tellen van de regelgeving, kan ook de vermindering van administratieve lasten ingeschat worden. SIRA Consulting heeft in opdracht van de gemeente²³ de resultaten van dereguleringsprojecten 2010-2014 op een rijtje gezet in het rapport 'Deregulering gemeente Amsterdam. Resultaten dereguleringsprojecten 2010-2014'. In die periode heeft de gemeente enkele vergunningen en vergunningsprocessen vereenvoudigd, zoals:

²³ SIRA Consulting, *Deregulering gemeente Amsterdam. Resultaten dereguleringsprojecten 2010-2014. Concept v0.2*, 19 augustus 2014.

- Werken in de openbare ruimte;
- Evenementen;
- Horeca;
- Welstand;
- Omgevingsvergunning (Wabo)
- Straathandel
- Bibob
- Overige producten zoals vergunning voor winkeluitstalling, filmvergunning en aanvraag persoonsgegevens door notarissen en advocaten.

Per vergunning is aangegeven wat er gerealiseerd is en wat er nog meer mogelijk is. Voor de aanpassing van de vergunning voor evenementen, horeca, Bibob en overige vergunningen zijn ook het effect van de aanpassing op de bestuurslasten en administratieve lasten ingeschat. Het rapport van SIRA Consulting bevat geen overall eindresultaten, maar de afzonderlijke resultaten per vergunning zijn wel gebruikt in andere rapportages. In de Jaarrekening 2013 geeft het college aan dat de administratieve lastendruk verlaagd is met ten minste 25%. Dit is een globale inschatting, en gebaseerd op de volgende bevindingen.

- Daling administratieve lasten bij bouwvergunningen van 94%.
- Daling administratieve lasten voor vergunningen horeca van 32%.
- Daling administratieve lasten voor vergunningen speelautomaten van 43%.
- Daling administratieve lasten milieuvergunningen van 16%.
- Daling administratieve lasten bij marktvergunningen met 40%.²⁴

De RVE Economie heeft in het verleden in het kader van het Amsterdams Ondernemersprogramma nog een aantal metingen verricht om de vermindering van administratieve lasten te meten. Voorbeelden hiervan zijn:

- Ex ante effectmeting van het actieprogramma regelgeving en handhaving 2007-2010.²⁵ Doel was om de situatie op dat moment op basis van aannames in kaart te brengen. Geconcludeerd werd dat door het toepassen van nieuwe verordeningen en de verschillende digitale formulieren de reductie van administratieve lasten geschat wordt op 22% voor de gemeente, 37% voor bedrijven en 36% voor burgers.
- Ex post effectmeting van het actieprogramma Regelgeving en Handhaving 2007-2010.²⁶ Daarbij is de daadwerkelijk gerealiseerde reductie van administratieve lasten en bestuurslasten berekend en in kaart gebracht wat het bedrijfsleven heeft gemerkt van de reductiemaatregelen. Geconcludeerd werd de reductiemaatregelen grotendeels zijn doorgevoerd.

²⁴ Brief van wethouder Gehrels aan raadscommissie EZP, *Overzicht resultaten Amsterdams Ondernemers programma*.

²⁵ SIRA Consulting, 3^e onderzoek *Reductie regeldruk: gemeente Amsterdam. Ex ante effectmeting Actieprogramma regelgeving en handhaving 2007-2010* (deelregelgeving), augustus 2009.

²⁶ SIRA Consulting, 3^e *Onderzoek reductie regeldruk. Ex post effectmeting Actieprogramma regelgeving en handhaving 2007-2010* (deel regelgeving), april 2010.

- Uitwerking standaardkostenmodel voor vereenvoudiging van:
 - Exploitatievergunning horecabedrijf (september 2013).
 - Tijdelijke verkeersmaatregel en Tijdelijke Objectvergunning (oktober 2013).
 - Bibob (januari 2014).
 - Aanvraag persoonsgegevens advocaten-notarissen (april 2014).

Ondernemerstevredenheid tot en met 2013 gemeten, daarna niet meer

Op verzoek van de voormalige dienst Economische Zaken werd in het verleden de tevredenheid van ondernemers over de dienstverlening gemeten. De tevredenheid van ondernemers over de gemeentelijke dienstverlening is in 2011 gemeten met het Bewijs van Goede Dienst.²⁷ De gemeente kreeg toen een 6.9. In 2014 zou dit onderzoek worden herhaald, maar dat is niet gebeurd. Onduidelijk is of de doelstelling van het cijfer 7 inmiddels is gehaald. Volgens de RVE Economie vinden er nu geen ondernemerstevredenheidsmetingen plaats omdat de RVE een nieuw meetinstrument gaat ontwikkelen. De RVE Dienstverlening veronderstelt echter dat de RVE Economie de metingen laat verrichten. In de ambtelijke reactie geeft de RVE Dienstverlening aan dat de RVE Dienstverlening en de RVE Economie samen optrekken bij de ontwikkeling van goede meetinstrumenten. Zo zijn zij gezamenlijk opdrachtgever voor een onderzoek aan de hand van een meetinstrument van KING, dat zich specifiek richt op ondernemers. De peiling – Waar-staat-je-gemeente? – wordt door Onderzoek, Informatie en Statistiek vanaf augustus/ september uitgevoerd en heeft als doel meer inzicht te krijgen in de tevredenheid over het ondernemersklimaat in een gemeente. Bij deze klanttevredenheidsmeting zit ook een apart thema ‘Regeldruk’. Streven is om eind 2015 een nulmeting te hebben. Deze meting zal eens in de twee jaar worden herhaald. Daarnaast wordt twee keer per jaar een eigen klanttevredenheidsonderzoek gehouden waarbij wordt bekeken hoe zowel burgers als ondernemers de gemeentelijke dienstverlening ervaren.²⁸

Door Paarse krokodillenbrigade meer inzicht regeldruk onder ondernemers

Regelmatig melden raadsleden gevallen van ondernemers die veel last hebben van de regeldruk.²⁹ De gemeente houdt geen centraal overzicht bij van ondernemers die last hebben van of klagen over regeldruk: meldingen en klachten komen op verschillende plekken binnen. Ondernemers die verstrikt dreigen te raken in de regels, kunnen allereerst terecht bij accountmanagers en winkelstraatmanagers. De Paarse Krokodillenbrigade die in april 2015 binnen de gemeente is gestart, richt zich op de zogenaamde systeemfouten en verwijst individuele gevallen door naar de juiste plek in de organisatie. Naar verwachting buigt de brigade zich dit jaar over 13 meldingen. Daarmee gaat de brigade niet voor meer inzicht zorgen in het totaal aantal ondernemers dat vastloopt.

²⁷ Het Bewijs van Goede Dienst bestaat uit een aantal metingen over de kwaliteit en snelheid van de vergunningverlening en de beleving van handhaving van de gemeente. Hierdoor werpt het een geheel nieuwe blik op de kwaliteit van dienstverlening richting ondernemers

²⁸ RVE Dienstverlening, ‘Ambtelijke reactie op de Nota van bevindingen ‘het regelen van dereguleren’, 30 juli 2015.

²⁹ Zie bijvoorbeeld de beantwoording van schriftelijke vragen van het raadslid de heer N.T. Bakker (SP) van 24 juli inzake de aanvraag van ene omgevingsvergunning voor een terras, 20 mei 2015.

Gemeente voornemens om nieuw meetinstrument te ontwikkelen

In het nog niet door het college geaccordeerde actieplan wordt aangegeven dat dereguleren lastig te meten is en leidt tot niet inboekbare besparingen. Het college wil een nieuw meetinstrument opzetten om de voortgang van dereguleren inzichtelijk te maken. Bij alle onderdelen zal de effectiviteit gemeten worden in drie categorieën:

1. Minder (regels);
2. Makkelijker, gemeten op basis van een nulmeting en klantervaring;
3. Duidelijker: klanttevredenheid binnen een bepaald proces.

Bij de meting wil de gemeente gebruik maken van verschillende klantonderzoeken zoals: 10 ronde-tafelgesprekken, klanttevredenheidsonderzoek onder burgers en enquêtes in het ondernemerspanel. In het bestaande klanttevredenheidsonderzoek wordt de tevredenheid van burgers en ondernemers over de dienstverlening van de gemeente Amsterdam gemeten. De gemeente is voornemens om het bestaande klanttevredenheidsonderzoek onder burgers en ondernemers uit te breiden met gericht onderzoek over de tevredenheid over de producten die worden aangepakt in verbetertrajecten. Ook wordt de administratieve lastendruk die de burger of ondernemer per product of proces ervaart gemeten.

Hoe dat er precies uitgaan zien, is nog onbekend. De RVE Dienstverlening heeft momenteel een tijdelijk projectleider aangetrokken die het actieplan afrondt. Nadat het plan is vastgesteld door de raad zal de RVE ook een nieuwe meetmethode voor dereguleren ontwikkelen. Het idee is dat er meer feitelijk (genuanceerd) verteld wordt wat er gedaan is en daarnaast de klanttevredenheid wordt gemeten. Het is ingewikkeld om een betere meetmethode te vinden dan de administratieve lastenmethode. Uit gesprekken tussen de gemeente en met KING, ICTU en Actal zijn nog geen betere meetmethoden naar voren gekomen. De gemeente wil vooral een nul- en één-meting verrichten voor regels die worden aangepakt. Na het verbeteren van een proces kan dan door de meting opnieuw te verrichten het effect van een wijziging zichtbaar worden op de klantbeleving. Daarnaast is de gemeente ook voornemens om te zoeken naar een alternatief voor SKM om inspanningen te vertalen naar kwantitatieve resultaten.

3.3 Conclusie

De mate van dereguleren laat zich lastig op één manier meten. Landelijk worden de verschillende soorten regels jaarlijks geteld in de Regelgevingmonitor, binnen de gemeente bestaat er een speciale site met daarin een Regelgevingregister voor Amsterdam. Het Amsterdams Regelgevingregister toont sinds de start in 2009 een lichte daling van het aantal regelingen van 602 in 2009 naar 531 in 2015. Het tellen van het aantal regels volstaat niet, omdat het niets zegt over hoe de regels ervaren worden. Via het standaardkostenmodel (SKM) kunnen de administratieve lastenreductie worden ingeschat, dit kan op basis van aannames van te voren (ex ante) of op basis van gesprekken en feiten (ex post). Daarnaast kan de ervaren regeldruk op een kwalitatieve manier gemeten worden in een klanttevredenheidsonderzoek of domweg door het beschrijven van de aanpassingen in regelgeving.

De gemeente is ook nog zoekende naar een goed meetinstrument. Het is voornemens om later dit jaar, nadat het actieplan 'Minder regeldruk' door de raad is vastgesteld, een goede meetmethode te ontwikkelen. Gedacht wordt aan een combinatie van klanttevredenheid meten, inschatten van administratieve lasten voor en na aanpassing van regels en het beschrijven van aanpassingen. In het verleden liet de voormalige Dienst Economische Zaken de administratieve lastenreductie regelmatig meten bijvoorbeeld voor en na het aanpassen van vergunningen. Ook de tevredenheid van ondernemers over de dienstverlening werd jaarlijks gemeten. Het afgelopen jaar hebben geen van bovenstaande metingen meer plaatsgevonden, alles lijkt in afwachting van het nog vast te stellen actieplan Minder regeldruk. Klachten of meldingen van burgers en ondernemers die veel regeldruk ervaren, worden niet centraal bijgehouden. Het complete overzicht hierop bestaat niet. Door de introductie van een paarse krokodillenbrigade ontstaat er meer zicht op systeemfouten en verstrikt geraakte ondernemers.

4 Wat wil de gemeente Amsterdam doen aan dereguleren?

De wens om te komen tot meer dereguleren is niet nieuw en staat al jaren hoog op de verlanglijst van zowel de landelijke als Amsterdamse politiek. Ook worden er afspraken tussen Rijk en gemeenten over vermindering van administratieve lasten gemaakt. Zo is in het 'Bestuursakkoord 2012-2015' tussen Rijk en gemeenten afgesproken dat zij jaarlijks gezamenlijk de administratieve lasten voor burgers en bedrijven met minimaal 5% per jaar vanaf 2012 verminderen.³⁰ Hieronder gaan we specifiek in op wat de gemeente Amsterdam wil en doet aan dereguleren. Achtereenvolgens wordt ingegaan op: de ambities van het college (§4.1), de organisatie binnen de gemeente (§4.2), de acties (§4.3) en de rol van de gemeenteraad (§4.4).

4.1 Gemeentelijke ambitie in coalitieakkoorden

De gemeente Amsterdam heeft in de laatste twee coalitieakkoorden de ambitie uitgesproken om te streven naar de regeldruk aanzienlijk te verminderen. Hieronder gaan we in eerst in op de ambities van het vorige college (§4.1.1) en daarna op die van het huidige college (§4.1.2).

4.1.1 Ambitie vorig college: 25% reductie regeldruk bedrijfsleven

Een reductie van 25% op de gehele regeldruk voor het bedrijfsleven was een belangrijk streven van het vorige college (PvdA, Groen Links en VVD) in het programmakkoord 2010-2014. Waar mogelijk wilde de vorige coalitie vergunningen omzetten in algemene regels. Daarnaast wilde het college kritisch kijken naar de bureaucratie rondom vergunningen. Waar mogelijk was het plan om de administratieve regeldruk te verlagen en de vergunningstrajecten te harmoniseren in stadsdelen.

Tabel 4.1 - Realisatie van beoogde plannen voor vermindering lasten en regeldruk

Beoogde plannen coalitieakkoord 2010-2014	Realisatie
• Reductie regeldruk bedrijfsleven met 25%	
• Harmonisering van regelgeving stadsdelen voor bouwen en wonen	onbekend
• Vergunningen omzetten in algemene regels en harmoniseren	
• Introduceren ondernemerspaspoort	

Tabel 4.1 laat zien dat het streven om de regeldruk voor ondernemers met 25% te verminderen ook gerealiseerd is.³¹ In het Amsterdams Ondernemers Programma (AOP) is een aantal verplichtingen opgenomen leidend tot een verlaging van de administratieve lastendruk.

³⁰ Ministerie van BZK, Bestuursakkoord 2011-2015, Vereniging van Nederlandse Gemeenten, Interprovinciaal Overleg Unie van Waterschappen en Rijk.

³¹ Gemeente Amsterdam, Jaarrekening 2013, p. 206.

De volgende verbeteringen in de processen van vergunningverlening zijn in 2013 afgerond.

- Voor de exploitatievergunning horeca nemen de administratieve lasten met 69% af.
- Ontheffing openingstijden en ontheffing geluidsvoorschriften zorgen voor 50% minder lastendruk voor de ondernemer. Ze worden in de praktijk vaak samen aangevraagd en na indiening van de aanvraag(en) direct afgegeven. Ook kan de aanvraag volledig digitaal afgehandeld worden. De doorlooptijd is verkort van twee weken naar één dag.
- Voor de tijdelijke verkeermaatregel, nodig is voor het afsluiten van een weg of een parkeervak, is in 2013 nemen de administratieve lasten met 21% af. De toevoeging Eherkenning zal in 2014 een extra verlaging van 5% opleveren.
- Voor het plaatsen van bijvoorbeeld een container of steiger op de stoep is een tijdelijke objectvergunning nodig. Ook hiervoor zijn in 2013 de administratieve lasten met 21% verminderd en volgt in 2014 een aanvullende reductie van 5%. Daarnaast zijn in 2013 ook de andere in het AOP opgenomen verplichtingen tot verbetering doorgerekend. Daarbij gaat het om de warenmarkten, gevelreclame, steigerdoekreclame, evenementen en werken in de openbare ruimte (WIOR).

Na het verminderen van de regeldruk wilde het college een ondernemerspaspoort (conform het aanbestedingspaspoort) introduceren voor aanbestedingen, vergunningaanvragen en Bibob-toetsen. Dat is deels gebeurd omdat in 2013 het ondernemersdossier is ingevoerd voor horecaondernemers. De mogelijkheden worden nu in overleg met de ondernemers uitgebreid voor de horeca en andere branches.

Tot slot is onduidelijk is of de regelgeving voor bouwen en wonen tussen de stadsdelen is geharmoniseerd.

Bezuinigingen door dereguleren niet goed in kaart gebracht

In maart 2012 is op verzoek van het bestuurlijk team hervormingen, bezuinigingen en innovatie gekeken welke besparingen met het project dereguleren gerealiseerd kunnen worden. De Dienst Juridische Zaken kwam toen tot de conclusie dat het lastig is om op voorhand te bepalen wat de resultaten zijn van het project deregulering, laat staan dat er bezuinigingen kunnen worden ingeboekt.³² Conform het coalitieakkoord lag de focus van het college het terugdringen van tijd en geld die het burgers en ondernemers kost om een vergunning aan te vragen. De kosten die voor de gemeente daarmee gemoeid zijn (bestuurlijke lasten) nemen daarbij niet per definitie af.

4.1.2 Huidige coalitieperiode: doorbraak dereguleren

Beoogde plannen

Het huidig college (D66, VVD en SP) wil nog meer aandacht besteden aan het snoeien in regels. De resultaten van dereguleren blijven namelijk achter bij de verwachtingen van burgers en ondernemers. Door te snoeien in de regels, belastingen te schrappen en ondernemers die zich aan de afspraken houden ruimere openingstijden te gunnen

³² Gemeente Amsterdam, Dienst Juridische zaken, *Bezuinigingen project deregulering*, 15 maart 2012.

krijgen Amsterdammers meer de ruimte. Uitvoering van het coalitieakkoord moet leiden tot een echte doorbraak in dereguleren. Het bleek inde vorige coalitieperiode lastig om gedragsverandering bij ambtenaren daadwerkelijk te realiseren. Redenen die genoemd worden voor het niet slagen van de gedragsverandering bij ambtenaren:

- Ambtenaren in vergunningverlening zijn getekend door ongelukken zoals Volendam en Proba Koala en daardoor veiligheid voorop staat;
- Ambtenaren zijn trots en hebben de wens om het bestuur te beschermen tegen problemen;
- Lange tijd stond doorlooptijd en beantwoordingstermijnen centraal en niet zozeer de kwaliteit van de dienstverlening en de bejegening;
- Veel regels zijn landelijk vastgesteld.³³

De gemeente is van mening dat het ‘laaghangend fruit’ geplukt is en daarom nu gefocust moet worden op de veranderingsbereidheid van de ambtelijke organisatie, zodat de gemeente zich presenteert als een organisatie die met de burger en ondernemer meedenkt aan oplossingen. Ook wil het meer ervaringen bundelen, samenhang bewaken en lessen delen. Het huidige college wil daarom een projectorganisatie neerzetten en verandertechnieken voor de organisatie ontwikkelen die in de weerbarstige praktijk sneller tot veranderingen leiden. Ook zullen nieuwe beleidsregels kritisch worden beschouwd vanuit het perspectief van deregulering.³⁴ Tabel 4.2 geeft weer wat er in het coalitieakkoord staat over deregulering.

Tabel 4.2 – Plannen voor vermindering regeldruk in het coalitieakkoord 2014-2018

Beoogde plannen coalitieakkoord 2014-2018	Gestart?
1. Er komt voor ieder bedrijf <u>één aanspreekpunt</u> , één (elektronisch) dossier en bij voorkeur één verzamelrekening.	
2. Verbeteren dienstverlening door <u>een Paarse krokodillenbrigade</u> (integraal team) voor ondernemersondersteuning in te stellen. Die brigade zal bedrijven en ondernemers die verstrikt dreigen te raken in de Amsterdamse bureaucratie of de opeenstapeling van regels, concreet helpen.	
3. Het aantal regels wordt sterk verminderd. We gaan op zoek naar onnodige regels en tegenstrijdigheden. We verkorten termijnen en maken van de overheid een helpende kracht in plaats van een hindermacht.	focusteam
4. Er komt stapsgewijs meer ruimte voor bedrijven om 24 uur per dag, zeven dagen in de week te draaien, met inachtneming van- en respect voor normale arbeidsverhoudingen en het woon- en leefklimaat van de burens. Voor de horeca betekent dat ruimte voor meer nachtvergunningen, meer ‘verlatertjes’, gecombineerd met een betere klachtenregistratie, betere handhaving én maatwerk per buurt.	
5. Daarnaast gaan we de regels voor het <u>duurzaam aanpassen van gebouwen</u> versimpelen, bijvoorbeeld op het gebied van de teruglevering van energie en het gezamenlijk gebruik van daken voor zonnepanelen.	onbekend

³³ RVE Dienstverlening, Actieplan Deregulering voor ondernemers en burgers, concept t.b.v. GMT besluitvorming, september 2014, p. 5.

³⁴ RVE Dienstverlening, Actieplan Deregulering voor ondernemers en burgers, concept t.b.v. GMT besluitvorming, september 2014.

6. De <u>hondenbelasting, roerende zaakbelasting, reclamebelasting, en precariorechten</u> worden afgeschaft en vervangen door algemene regels.	valt onder aanpak van leges
7. Een aantal klassieke <u>Amsterdamse regels over bewoning</u> gaan we loslaten om te kunnen voldoen aan nieuwe wensen tot samenwonen, zoals het toestaan van huishoudens met meer dan twee volwassenen. Voorbeelden zijn bij elkaar wonende gescheiden gezinnen, woningdelers en zogenaamde kangoeroehuishoudens, waarbij ouderen met hun kinderen gebruik maken van een semi-gescheiden woning.	onbekend
8. Corporaties gaan we helpen met het verbeteren van hun woningbestand, bijvoorbeeld door het versoepelen van regelgeving	onbekend
9. Ook gaan we, op het gebied van bestemmingsplannen, experimenteren met <u>vrijhavens</u> : gebieden met beperkte regelgeving waar in korte tijd bedrijvigheid sterk gestimuleerd kan worden.	

Het college maakte in februari 2015 bekend dat het ernaar streeft dat burgers en bedrijven 15% minder geld kwijt zijn aan leges. Dat moet worden bereikt via twee wegen: 1) dereguleren en 2) verlaging van tarieven en de kostprijs door een slimmer proces. Met behulp van de resultaten van de deskresearch worden vervolgens alle leges producten en diensten gescreend op de mogelijkheid van dereguleren en/of kostprijsverlaging.³⁵ De deskresearch is inmiddels afgerond, een tussenrapportage van de bestuursopdracht leges is op 18 juni 2015 in de commissie AZ ter kennisname geagendeerd.

De keuze van het college om specifiek te focussen op de ondernemer is een logische, omdat uit een raming van de VNG blijkt dat de administratieve lastendruk voor bedrijven groter is dan voor burgers.³⁶ Het totaal aan administratieve lasten die burgers dragen om te voldoen aan gemeentelijke informatieverplichtingen werd in 2005 door de VNG geraamd op 18,8 miljoen uur en € 22,4 miljoen per jaar. De Nederlandse gemeenten beïnvloeden een administratieve lastendruk voor bedrijven die veel hoger is, namelijk € 257 miljoen.

4.2 Organisatie binnen de gemeente

Wethouder dienstverlening is bestuurlijk opdrachtgever

Positief is dat het coalitieakkoord heeft geleid tot een duidelijke bestuurlijke opdrachtgever: wethouder Dienstverlening (Choho) coördineert namens het college de uitvoering van het nog vast te stellen actieplan Minder Regeldruk.

³⁵ Brief van college van B en W aan gemeenteraad, 12 februari 2015, *Voortgang financiële bestuursopdrachten begroting 2015*.

³⁶ VNG, *VNG snoeiplan deregulering. Minder lastige regels*, 2005.

Verschillende gemeenteonderdelen zijn betrokken bij dereguleren

Dereguleren is bij uitstek een onderwerp waar verschillende onderdelen van de ambtelijke organisatie bij betrokken zijn.

Het heeft raakvlakken met:

- Bestuur en organisatie: directie Juridische zaken, focusteam verbetering dienstverlening ondernemers (tot juli 2015) en Bestuursadvisering.
- Cluster Ruimte en Economie, RVE Economie (ondernemersklimaat) en RVE Wonen.
- Cluster Dienstverlening & Informatie, RVE Handhaving en Toezicht (handhaving) en RVE Dienstverlening (coördinatie) en RVE belastingen.
- Bestuurscommissies.

Meer bevoegdheden bij centrale stad maakt dereguleren eenvoudiger

Met de start van het ambtelijk project één stad, één dienstverlening in oktober 2013 is een proces in gang gezet om de dienstverlening binnen de gemeente Amsterdam te uniformiseren en te optimaliseren. Als gevolg hiervan is dereguleren eenvoudiger geworden: de centrale stad is verantwoordelijk voor het vaststellen van verordeningen, de hoogte van leges en de kwaliteit van de dienstverlening. Voorheen was dit lastig omdat elk stadsdeel zelf kon besluiten over de kwaliteit van dienstverlening, de inhoud van verordeningen en de hoogte van leges.

Er dient nu wel harmonisatie van verordeningen, vergunningen en werkprocessen plaats te vinden, nu de bestuurscommissies nauwelijks nog regelgevende bevoegdheden hebben. De bestaande stadsdeelverordeningen worden voor 19 maart 2016 ingetrokken en geharmoniseerd. Inzet is dat voor de centrale stad en de bestuurscommissies in beginsel één verordening gaat gelden zodat het wettelijk kader voor de hele stad hetzelfde is. Per verordening wordt momenteel bezien hoe dit precies moet worden vormgegeven.

Integrale snelkookpanaanpak afgelopen jaar via tijdelijk focusteam

Tussen oktober 2014 en juli 2015 bestond er ook een zogenaamd 'focusteam' voor het verbeteren van dienstverlening aan ondernemers. In dit focusteam deden verschillende onderdelen van de gemeente mee. Deze 'delivery-aanpak' is gebaseerd op een Engelse snelkookpanmethode die snel tot concrete resultaten moet leiden. Onder leiding van het focusteam werkten de RVE Economie, de directie Juridische Zaken en bestuur, RVE Dienstverlening, Bestuur en Organisatie en de stadsdelen tot juli 2015 samen aan het verbeteren van vergunningsprocessen voor ondernemers.

De aanpak was als volgt:

- Onderzoek: feiten, cijfers en analyses worden op een rij gezet. Dat geeft verhelderende inzichten. Ambtenaren houden zich vaak het langst bezig met vergunningen die afgewezen worden en hebben geen idee van welke vergunningen bijna altijd worden afgegeven.

- Verbeterlab met zoveel stakeholders. Afhankelijk van het onderwerp is dat één of meerdere dagen.
- Oplossingen werden getest in pilots. Er liep een pilot van vier maanden in stadsdeel Oost met de objectvergunning. Er werd na afloop gekeken naar de ervaringen en de uitrol elders. De pilot is geëvalueerd en voorgelegd aan de wethouder.

De werkwijze via een focusteam had als voordelen:

- Direct contact met bestuurders, waardoor snel tussentijds geschakeld kan worden;
- Resultaatgericht op basis van feiten en cijfers;
- Tempo: er ontstond een gevoel van urgentie bij iedereen: meeste mensen waren bereid mee te werken.

Focusteam leidt tot minder snelle resultaten dan verwacht

Gevraagd naar wat er beter kan, geeft een betrokkene uit het focusteam aan dat de samenwerking met de lijn beter kan. Er waren weinig mensen binnen de lijn die tijd beschikbaar hadden om aan het onderwerp te werken. Het focusteam deed bijna alles. Er was gestart met de vergunningen die we de wethouder belangrijk vond en waar op korte termijn snelle resultaten te behalen zijn (bijv. niet sterk afhankelijk van rijks-wetgeving). De oorspronkelijke ambitie was dat het focusteam 14 van de 25 vergunninggroepen zou veranderen. Dat bleek te ambitieus. Inmiddels zijn acht vergunningsoorten doorgelicht en is het streven om in juli 2015 op zes vergunningsoorten pilots te hebben lopen:

1. Objectvergunning voor het plaatsen van objecten in openbare ruimte en het reserveren van parkeerplekken voor werkzaamheden (1-2 pilots);
2. Opbreken van de weg oftewel de WIOR-vergunning (3-4 pilots);
3. Evenementenvergunning;
4. Collectevergunning;
5. Marktvergunning;
6. Kapvergunning (nog onzeker).³⁷

Coördinatie door RVE Dienstverlening wordt soms als lastig ervaren

De RVE Dienstverlening was al sinds oktober 2013 verantwoordelijk voor het verbeteren van dienstverlening. In het actieplan dat op 1 oktober 2014 door het GMT is geaccordeerd was ook vastgelegd dat de RVE Dienstverlening verantwoordelijk is voor de het verminderen van regeldruk.³⁸ Deze bevoegdheidsverdeling, is mede door de ambtelijke reorganisatie, nog niet overal doorgedrongen. Uit telefoongesprekken die wij voerden komt naar voren dat de betrokken RVE's niet altijd op de hoogte zijn van elkaars activiteiten. Zo gaf de RVE Economie aan dat zij geen tevredenheidsmetingen meer doen omdat de RVE Dienstverlening een nieuw meetinstrument voor

³⁷ De bijlage 1, *Resultaten focusteam*, die op 27 mei in het college is behandeld bij de legesaanpak is minder actueel dan de hier boven is beschreven. De meest actuele stand is op 28 mei telefonisch verkregen van Sarie Muijs. In de bijlage werd nog uitgegaan van een analyse van de monumentenvergunning en uitwegvergunning: die zijn wel doorgelicht, maar het focusteam heeft geconcludeerd daar niet veel mee te kunnen.

³⁸ GMT, *Actieplan deregulering voor ondernemers en burgers*, 1 oktober 2015, p. 10.

regeldruk ontwikkelt. De RVE Dienstverlening gaf juist aan dat de RVE Economie een dergelijk instrument ontwikkelt en er soms ook op elkaar gewacht wordt. Ook ervaren sommige medewerkers de bevoegdheidsverdeling, waarbij RVE Dienstverlening de coördinatie over het verminderen van regeldruk heeft, als vaag en lastig. Zo gaat de RVE Economie niet meer over ondernemerstevredenheid, maar wordt er wel op aangesproken. In de ambtelijke reactie geeft de RVE Dienstverlening aan dat de nieuwe taakverdeling die in maart 2014 gepaard ging met een nieuw bestuurlijk stelsel (en 1 Amsterdam) nog geïnternaliseerd moet worden. Dit is op veel terreinen het geval en heeft volgens de RVE niets met de kwaliteit van coördinatie door de RVE Dienstverlening te maken. Veeleer is het zo dat in een nieuw systeem structuren ingeburgerd moeten raken en opnieuw netwerken ontstaan.

Inmiddels is het focusteam voor verbetering dienstverlening aan ondernemers beëindigd. Als gevolg hiervan is het vereenvoudigen van vergunningen ondergebracht bij de RVE Dienstverlening. Het is de vraag of het tempo niet nog meer verslapt als de vermindering van regeldruk wordt ondergebracht bij een RVE.

Dereguleren ook in subsidieproces via harmonisatie, subsidieformat en bezuinigingsopdracht
Op het terrein van subsidies vindt er op verschillende manieren deregulering plaats. Allereerst worden de stadsdeelverordeningen geharmoniseerd. In de verordening op de bestuurscommissies is een overgangsbepaling opgenomen waarin staat dat alle regelingen van stadsdelen per 16 maart 2016 komen te vervallen. Een groot deel van deze verordeningen bestaat uit subsidieverordeningen. Op dit moment wordt er binnen de gemeente geïnventariseerd wat er met de regelingen moet gebeuren. Mogelijke opties zijn:

- vervangen door stedelijke regelingen;
- integreren in stedelijk beleid;
- laten voortaan als verordening voor bestuurscommissie, in het geval dat het specifiek is;
- intrekken en niet vervangen door iets anders.

Het initiatief om deze afweging te maken ligt bij de beleidsverantwoordelijke RVE. De Dienst Juridische Zaken adviseert over het besluitvormingsproces en faciliteert. Elk cluster heeft een coördinator die ervoor zorgt dat de urgentie van dit proces steeds beter doordringt

Ten tweede is er in 2014 een format opgesteld voor het aanvragen, verlenen en vaststellen van subsidies. Dit format zorgt ervoor dat subsidieverstrekingen meer geüniformeerd/gestandaardiseerd plaatsvinden. Het format wordt binnen de ambtelijke organisatie goed gebruikt.

Een derde manier waarop deregulering plaatsvindt in het subsidieproces is door subsidies in het kader van de bestuurlijke opdracht subsidies te trekken. Met de bestuurlijke opdracht wil het college op basis van het nieuw te ontwikkelen systeem een besparing van ten minste € 30 miljoen per jaar realiseren op de gemeentelijke

subsidiegelden: € 10 miljoen vanaf 2016, € 20 miljoen vanaf 2017 en € 30 miljoen vanaf 2018.³⁹ Als gevolg hiervan krijgen een groot aantal instellingen minder of geen subsidie meer. Voorbeelden hiervan zijn: de openbare Bibliotheek Amsterdam (€ 2,3 miljoen), Maatschappelijke opvang (€ 6,9 miljoen), Artis (€ 1 miljoen) etc. de bezuinigingen kunnen ertoe leiden dat bepaalde subsidieverordeningen worden ingetrokken.

4.3 Een nieuwe impuls: het actieplan Minder regeldruk

Het GMT van de ambtelijke organisatie heeft op 1 oktober 2014 ingestemd met het *Actieplan deregulering voor ondernemers en burgers*. Vervolgens zijn eind december 2015 de portefeuillehouders Dienstverlening in de bestuurscommissie om input gevraagd Centrum, Oost, Zuid en Noord en Nieuw-West onderschrijven het belang van deregulering en de aandacht voor verbeterde dienstverlening. Daarnaast noemen zij ook enkele aandachtspunten zoals:

- het betrekken van bewoners en ondernemers bij het actieplan;
- meer ruimte voor mengformules;
- eerst vaststellen wat gemeente wil bereiken met haar bemoeienis;
- voor het omzetten van vergunningen naar meldingen is extra handhavingscapaciteit nodig;
- de regeldruk wordt als zwaar ervaren in de horeca, de openbare ruimte, parkeren, terrasvergunning en evenementen.
- harmonisatie van verordeningen is nodig zoals de kapverordening, vergunning voor woning splitsen en toekennen van parkeerkaarten voor gehandicapten.

Op dit moment is er een andere versie, het *Actieplan Minder regeldruk*, in ontwikkeling die nog door het college moet worden vastgesteld en daarna naar de raad wordt gestuurd. In eerdere conceptversie van het actieplan⁴⁰ worden vier lijnen weergegeven waar langs het komend jaar tot minder regeldruk wil komen:

1. Oplossen van acute knelpunten (paarse krokodillenbrigade);
2. Verminderen van regels en verbeteren van dienstverlening (focusaanpak vergunningen en leges);
3. Voorkomen van onnodige nieuwe regels en regeldruk (uitvoeringstoets)⁴¹;
4. Cultuurverandering organisatie: via gaming worden ambtenaren uitgedaagd om zelf met ideeën te komen om de dienstverlening te verbeteren.

Het belangrijkste doel is het verminderen van regeldruk in het algemeen en voor de ondernemer in het bijzonder. Dit wil de gemeente doen door minder en eenvoudige regels en een betere dienstverlening.

³⁹ Voordracht voor de collegevergadering van 19 mei 2015, *Bestuursopdracht Subsidies*.

⁴⁰ *Actieplan Minder regeldruk*, conceptversie 23 juni 2015.

⁴¹ Recentelijk bleek uit onderzoek van Actal dat op rijksniveau ministeries nog onvoldoende duidelijk maken welke gevolgen hun wetsvoorstellen hebben. Alleen wetten en grote AMvB's worden extern getoetst op regeldruk, ministeriële regelingen en kleine AMvB's niet. Zie ook: Nieuwsbericht Actal, *Ministeries hebben onvoldoende zicht op regeldruk*, 23 april 2015.

Het college heeft in de begroting 2015 een incidenteel bedrag van € 750.000 toegekend voor de nieuwe plannen voor deregulering. Het actieplan loopt een jaar en in een jaarrapportage in 2016 zal gerapporteerd worden over de ondernomen acties. Het concept-actieplan is vlot geschreven en ademt op een prettige manier daadkracht uit. Positief is ook dat de gemeente via een uitvoeringstoets aan regelpreventie wil gaan doen. Voorafgaand aan besluitvorming wordt dan beken welke regeldruk de uitvoering van de regel oplevert.

Ondanks bovenstaande positieve kanten, blijven een paar punten in het concept-actieplan onduidelijk:

- Onduidelijk is nog welke vergunningen daadwerkelijk aangepakt worden. Het college schrijft met 'een stofkam door alle vergunningen' te willen gaan, maar tegelijkertijd laat de reeds in gang gezette focusaanpak zien dat veel minder vergunningen echt worden vereenvoudigd. Onduidelijk blijft waar de acties zich op zullen richten.
- Ook is onduidelijk wat het begin- en eindpunt van het actieplan zullen zijn en welke mate van dereguleren bij deze punten gerealiseerd was en wordt. Een aantal acties zoals het screenen van enkele vergunningen zijn in oktober 2014 al in gang gezet. Nergens wordt aangegeven hoe tevreden burgers en ondernemers bij aanvang van het actieplan zijn en wat het streefniveau is voor 2016. In het concept-actieplan voor de raad staat dat het plan een doorlooptijd van een jaar heeft, terwijl in de versie die door het GMT is vastgesteld gesproken wordt over vier jaar.
- Een belangrijke invalshoek uit het coalitieakkoord ontbreekt vooralsnog in het concept-actieplan namelijk het versoepelen van regelgeving voor het wonen in de stad. Gedacht kan worden aan het verbeteren van het woningbestand, de regels voor samenwonen, duurzaam aanpassen van woningen en bestemmingsplannen. In de ambtelijke reactie geeft de RVE Dienstverlening aan dat de regels voor wonen zijn opgenomen in het regelgevingsregister en aan de orde zullen komen als hier met de stofkam doorheen gegaan wordt.

4.4 Rol van de gemeenteraad

De Amsterdamse gemeenteraad heeft regelmatig aandacht voor vermindering van regeldruk. Diverse raadsleden dienden moties en een initiatiefvoorstel in en stelden schriftelijke vragen.

Schriftelijke vragen over vergunningverlening, de omgevingsvergunning en seksregistratie
Op 17 maart 2015 stelden de raadsleden Bakker en Van den Heuvel (D66) schriftelijke vragen over dereguleren bij vergunningverstrekking⁴². Het college is gevraagd om een overzicht te geven van alle vergunningsplichtige activiteiten, de regelgeving daarvoor, de leges, het aantal vergunningen en de gemiddelde doorlooptijd. Verder is het college gevraagd welk deel van de huidige vergunningsplichten omgezet kunnen

⁴² Nr. 69, Schriftelijke vragen van de raadsleden de heer A.J.M. Bakker (D66) en de heer Van den Heuvel (D66) inzake deregulering, in het bijzonder de vergunningverstrekking door de gemeente Amsterdam, 17 maart 2015.

worden in algemene regels, een meldplicht of een vergunningplicht die stilzwijgend wordt verlengd. De wethouder heeft toegezegd de raad te zullen informeren over de voortgang van de bestuurlijke opdracht Aanpak leges waar het doel is om tot 2016 de leges te versimpelen door van in ieder geval 15% in aantal tarieven en achterliggende kosten bij tarieven.⁴³ De beantwoording van de schriftelijke vragen is in voorbereiding bij de RVE Dienstverlening.

Daarnaast zijn er op 8 mei 2015 ook schriftelijke vragen gesteld door het raadslid de heer Vroege (D66) over onnodige seksregistratie op gemeentelijke formulieren. Het college is gevraagd om te inventariseren op welke gemeentelijke formulieren de sekseaanduiding kan worden weggelaten.⁴⁴ De RVE Dienstverlening heeft deze vragen in behandeling genomen.

Op 20 mei 2015 beantwoordde het college schriftelijke vragen van het raadslid Bakker (SP) over de problemen die een ondernemer in Zuidoost ondervond bij de aanvraag van een omgevingsvergunning voor een terras bij een snackkar.⁴⁵

Initiatiefvoorstellen voor dereguleren, aanpak collectevergunningen de haven als freezone
Naar aanleiding van opmerkingen van het raadslid Ruigrok (VVD) op 9 oktober 2014 heeft wethouder Choho toegezegd om met nadere voorstellen te komen in het kader van dereguleren. Het actieplan Minder regeldruk laat echter op zich wachten en is vertraagd. Aanvankelijk was het streven om het plan in maart 2015 door de raad vast te laten stellen. Daarna was het streven dit in september 2015 te doen en op dit moment is onduidelijk wanneer het definitieve actieplan kan worden vastgesteld door de raad.

Verder heeft het raadslid mevrouw Poot (VVD) in 2014 een initiatiefvoorstel ingediend onder de titel 'Geen Drempels voor Barmhartigheid'. Met dit initiatiefvoorstel wordt het college verzocht om bureaucratische drempels voor het verkrijgen van een collectevergunning in Amsterdam weg te nemen. In het huidige systeem moet een organisatie die wil collecteren maar niet in het landelijke CBF-rooster is opgenomen, in elk afzonderlijk stadsdeel een collectevergunning aanvragen. Dit kost veel geld en moeite en dient geen enkel doel. Daarom wordt voorgesteld dat er voor alle organisaties één centraal afgegeven vergunning komt die in alle stadsdelen geldig is. Daarnaast is de regelgeving onduidelijk over wanneer een organisatie in aanmerking komt voor een collectevergunning. Voorgesteld wordt om duidelijke en uniforme regels op te stellen waarbij het dienen van het algemeen belang of sociaal belang door de collecterende organisatie als criterium centraal moet staan. Het college liet in februari 2015 weten dat het de aanvraag van een collectevergunning vereenvoudigd

⁴³ Bestuursopdracht IX, 'Aanpak leges', ter bespreking in commissievergadering AZ van 4 december 2014.

⁴⁴ Nr. 119 Schriftelijke vragen van het raadslid de heer Vroege (D66) inzake seksregistratie op gemeentelijke formulieren, 8 mei 2015.

⁴⁵ Gemeenteraad, 2015, afdeling 1, nummer 365, Beantwoording van schriftelijke vragen van het raadslid de heer N.T. Bakker (SP) van 24 juli inzake de aanvraag van een omgevingsvergunning voor een terras, 20 mei 2015.

heeft.⁴⁶ De vergunning wordt voortaan stadsbreed afgegeven en niet meer per stadsdeel. Daarnaast is een vergunning of melding niet meer nodig voor:

- instellingen met een keurmerk van het Centraal Bureau Fondsenwerving (CBF) die in het landelijk collectieplan van het CBF zijn opgenomen.
- instellingen die niet in het collectieplan van het CBF voorkomen maar wel over een keurmerk van het CBF of een door de Belastingdienst toegekende status als algemeen nut beogende instelling (ANBI-status) beschikkend.

Naast bovenstaande initiatiefvoorstellen zijn er ook drie initiatiefvoorstellen ingediend voor het invoeren van regelluwe zones, bijvoorbeeld inde haven, ingediend door de D66, PvdA en SP over het introduceren van de haven⁴⁷, de horeca⁴⁸ en in winkelstraten.⁴⁹

Motie voor oprichting Paarse krokodillenbrigade

De raad nam op 6 november 2014 een motie van de raadsleden Bakker, Bakker en Ruigrok (D66, SP, VVD) aan. Daarin vroegen zij het college te komen met een eerste aanzet ter oprichting van de Paarse Krokodillenbrigade. De aanzet diende een eerste inventarisatie van regels te bevatten waarvan de meerwaarde niet duidelijk is. Deze inventarisatie dient als startpunt voor het formeren van de brigade, waarin gemeente en ondernemers samen op zoek gaan naar mogelijkheden om processen te vereenvoudigen en regeldruk te verlagen. In hun motie vroegen de raadsleden verder om de Paarse krokodillenbrigade vanaf de zomer van 2015 operationeel te laten zijn en de raad frequent en actief te informeren over de oprichting en lopende werkzaamheden wanneer de brigade actief is. B&W beschouwt deze motie als ondersteuning van het beleid en het had tegen aanneming van de motie geen bezwaar.

4.5 Conclusie

De wens om te komen tot meer dereguleren is niet nieuw en staat al jaren hoog op de verlanglijst van de Amsterdamse politiek. Een reductie van 25% op de gehele regeldruk voor het bedrijfsleven was een belangrijk streven van het vorige college (2010-2014). Het huidige college wil deze bestuursperiode (2014-2018) een doorbraak in dereguleren realiseren, want de resultaten van dereguleren blijven achter bij de verwachtingen van burgers en ondernemers. Het college heeft, in tegenstelling tot

⁴⁶ Gemeente Amsterdam, Raadscommissie AZ, ter bespreking en ter kennisneming voor de commissievergadering van 19 maart 2015, *Reactie van het college op het initiatiefvoorstel van het raadslid Poot (VVD) inzake collectievergunning getiteld 'geen drempels voor barmhartigheid'*, 3 februari 2015.

⁴⁷ Gemeenteraad, 2015, afdeling 1, nr. 14, Initiatiefvoorstel voor de raadsvergadering van 21 januari 2015. Ter instemming van de raadsleden mevrouw Ruigrok en de heren A.J.M. Bakker en N.T. Bakker van 16 oktober 2014, getiteld: *Freezone, haven van de toekomst en innovatieve, regelluwe proeftuin*.

⁴⁸ Gemeenteraad, 2015, afdeling 1, nummer 15, Initiatiefvoorstel voor de raadsvergadering van 21 januari 2015. Initiatiefvoorstel ter instemming van het raadslid mevrouw Ruigrok van 9 augustus 2013, getiteld: *Vrij ondernemen in freezone horeca' en kennisnemen*.

⁴⁹ Gemeenteraad, Initiatiefvoorstel voor de raadsvergadering van 21 januari 2015, 2015, afdeling 1, nummer 16, Initiatiefvoorstel ter instemming van het raadslid mevrouw Ruigrok van 3 maart 2014, getiteld: *'Meer ruimte voor vrij ondernemen in winkelstraten'*.

vorig college, geen meetbare doelstelling voor deze impuls geformuleerd. Het college wil dereguleren het komende jaar een impuls geven. De acties uit het actieplan, dat nog door het college moet worden vastgesteld, zijn vooral gericht op burgers en ondernemers en op vier verschillende pijlers.

Er zijn verschillende gemeenteonderdelen betrokken bij dereguleren. De bestuurlijke verantwoordelijkheid voor dereguleren is helder belegd: de wethouder dienstverlening is bestuurlijk opdrachtgever en ambtelijk coördineert de RVE Dienstverlening. De coördinatie door RVE Dienstverlening wordt soms als lastig ervaren. Positief is dat dereguleren eenvoudiger is geworden doordat de centrale stad meer bevoegdheden heeft gekregen. Om snel enkele vergunningssoorten te vereenvoudigen werd er het afgelopen jaar in een focusteam volgens een integrale snelkookpanaanpak gewerkt. Deze aanpak is inmiddels beëindigd voor het vereenvoudigen van vergunningsoorten en leidde voor dit onderwerp ook tot minder snelle resultaten dan verwacht. Ook binnen het subsidieproces vindt dereguleren plaats door het harmoniseren van de stadsdeelverordeningen, het gebruik van een subsidieformat en het stopzetten van subsidies.

De Amsterdamse gemeenteraad heeft regelmatig aandacht voor vermindering van regeldruk. Diverse raadsleden dienden moties en een initiatiefvoorstel in en stelden schriftelijke vragen.

Bijlage 1 - Geraadpleegde personen

Bestuur en organisatie

- Jurien Korzelius, juridisch adviseur (5 april 2015)
- Sarie Muijs, projectmedewerker Focusteam Verbeteren dienstverlening aan ondernemers (23 april 2015)
- Paul Schroth, bestuurs- en beleidsadviseur (3 juni 2015)

RVE Dienstverlening

- Franke Stribos, manager Onderzoek en Ontwikkeling (5 en 12 april 2015)
- Robert van Gerwen, adviseur (12 april 2015)

RVE Ruimte en Economie

- Femke Blokhuis, projectmanager (9 april 2015)
- Ellen Veul, programmamanager (30 mei 2015)

VNG

- Marianne Ringma, programmamanager beter en concreter (23 april 2015)



Rekenkamer Amsterdam

Frederiksplein 1
1017 XK Amsterdam

telefoon 020 25 478 08
info@rekenkamer.amsterdam.nl
www.rekenkamer.amsterdam.nl